

dovoleno pořádati na pastvisku u rybníka veřejné víření.
Většina zast. nechtěla však o tom ani slyšet. Na přímluvu sta-
rostova končině mu to povoleno, začal mu na jeho přání
slebens, že žáci cvičit nebudou. Několik dní před cvičením
přinesl však Kaspárek jr. (kostelníkuv) plakát, na němž
jeden bod programu zněl: „Cvičení žáků.“ Když
na to spr. sk. poukázal, odpověděli mu, že to nejsou žáci.
Když přivod Otli, v jejichž cíle si vyslapoval v areálu
cební kaplan Tomka, přišel na cvičení, řekl kaplan
Gustavu Hebelkovi (který mi to později pověděl): „Dnes může
Fucík zlostiti puknout.“ „Jistě slova hodná“, akademický
vzdělaného muže.

30. 11. 1919 usneslo se ob. z. všemi přítomnými Bělými (nepřítomní
Novotný Jr., Prokop Alin) zrušiti školní plat. a vybráti jej ob.
příspěvkem, která stanovena na 441%. To se nelíbilo některým
občanům, a podali následující „Protest. Podaný dne 6. 1. 1920 dolepo-
depsanými proti rozpočtu na r. 1920 obecní správy v Nemčicích.
Pro nynější výši daní rozhodně protestujeme, by obecní příspěvek
na r. 1921 441% obnášela. Voláme protestujeme proti tomu,
by školní plat byl placen obecní příspěvkem. Mnoho velkých
poplatníků nemá vůbec dětí školou povinných a proto protestují
aby si každý, kdo děti školou povinné má, sám školní plat
zaplatí, jak až dosud placeno bylo. V Nemčicích 6. 1. 1920.
Fr. Blaho, star. stolařství, Jan Prokop, rolník, Gustav Hebelk, tovariš
(pro zrušení hlasoval.) Věleň Těstoví, roln., Matěj Hebelk, roln., Karel
Lichár, řez. a učená, Kala Jr. (pro zrušení hlasoval.) Metod Kaspárek, roln.,
Novotná Frant., roln., Metod Novotný, (pro zrušení hlasoval.) Na tento protest
zem. v. přímo zastavil, rozhodl tento následovně: Protest Fr. Blahy a
druhou z. v. zamítnul, protože zrušení šk. platu, pokud se týče jeho
placení napříště ob. příspěvkem bylo platné a bez namitek se
strany stěžovatelů usnesením již se schází ob. z. ze dne 30. 11. 1919
/ 5. čl. z. ze dne 24. 1. 1870: 17. čl. 2. / Nímto to měl protest býti podán

jež před vyjádřením rozpočtu v ob. z. (8.65 ob. i.) Otom buděj-
stejvatele k rukoum Fr. Blahy ihned sevědomění.

25. 12. 1920. přijat ob. z. návrh starosty, aby zákonem nařízená ^{místní} komise
osvětová skládala se ze starosty, z předsedy m. s. r., z člena sboru uč.,
z důvěrníka každé strany politické (t. i. Novotný Jos. v., Štěpánek Jan⁴⁰),
z knihovníka.

30. 16. 1920 učiněno ohledné zřízení občanské školy ve Sloupci následující
jednomyslné rozhodnutí: Ob. z. uznávající naléhavou potřebu
a důležitost obč. šk. pro zdejší kraj, vyslovuje se pro zřízení této
školy ve Sloupci, ale přistoupiti k jejímu školnímu obvodu
a tím vztí na sebe tvrdé platební povinnost nemůže, poně-
vadž 1) obec má už od r. 1914. nařízeno provéstí stavbu nové budovy
pro 3. třídu zdejší obč. šk., která se v dohledné době provéstí
musí, ješto není myslitelné, že by následkem zřízení obč. šk.
ve Sloupci tolik zátrva ubylo, aby škola na trojtřídní už roz-
šířená mohla opět na 2 třídy býti redukována, 2.) i stava-
jící budova potřebuje radikálních oprav, 3) obec také musí pe-
čovat o filiální kostel v Hubitově, 4) už nyní zatížena
ještě 441% přírůžkou. Přes to zavazuje se ob. z. jednomyslně
přispěti na zatímní adaptaci dosavadní školní budovy pro
obč. šk. pro r. 1920-21. obnosem 1100 Kč s podmínkou, že bude
přijat v tomto roce přihlášený počet zátrva (který byl také
v r. 1921 odveden). Pro zřízení dep. budovy obč. i. vyhrazuje si ob. z.

volnou rukou. V r. 1922. byla budova postavena na poschodí nákladem
více jak k milionovým. Proními žáci obč. šk. ve Sloupci z Křínce
byli Matějka Vinc., 194, Trála Jaromír i., Hebelka Fr. i. 46.

5. 12. 1920. podal starosta žádost k pošt. ředitel., aby gručena byla míst-
ní poštovní sběrna a zřízeno místo venkovského listovního
žádosti však, pro z nedostatku finanční prostředků, nebylo vyhověno.
Vyřazením minist. pošt ze dne 16. 11. 1921. č. 74911/15. 1921. zvýšena poštov-
nímu Metod. Novotnému s platností od 1. 11. 1921 odměna za správu
poštovní s doručováním ze 200 Kč na 250 Kč, odměna za cesty k pošt. úřadu
ve Sloupci ze 150 Kč na 300 Kč ročně; mimo to má pošt. od obce 150 Kč ročně
a od dodaných peněz vybírá si odměnu 50 Kč, 1 Kč, a 50 Kč.

V r. 1920 rozštěpila se nejmenší dělnická strana strana socialnědemo-
 kratická ve 2 frakce: na menší, „pravici“, která vyčtených
 cílů chce dosáhnout evolucí a na „levici“, která jich hodlá
 dosáhnout násilnou revolucí po vzoru ruských bolševiků.
 Tato druhá strana, kterou vedl Smělý, smutně proslulý
 rakouským vystupováním v době války a vpadáním
 do zad české delegaci na rúšské radě, přeměnila se v or-
 ganizaci komunistickou. Nová tato strana nasadila
 v řadách dělnictva hojně přiznání pokusila se v pro-
 sinci toho roku o státní převrat, který však skončil
 úplným fiaskem. Ké však, „penduleková revoluce“, jak ji
 pos. Udělal v N. B. nazval, nebyla pro náš mladý stát
 bez úplného nebezpečí, poznati lze podle toho, že v
 v některých okresích (na př. i u nás) k vili události po-
 řadku musilo být prohlášeno stanné právo, neboť
 ve velkých střediskách průmyslových, na př. v Olavanech,
 došlo i k boji mezi vzbouřenci a vojskem, které dokonce bylo
 odhroženo. Tehdy vznikla také v Němcích politická orga-
 nizace komunistická a „pravice“ D. T. J. přeměněna v
 komunistickou F. D. T. J. Marně jsem se pokoušel udržeti pokro-
 madě stranu socialnědemokratickou. Po řeci jakéhosi mladíka
 Kyzlinka z Blanska (v puči byl také ztčen) byl jsem ^{na schůzi ušlapy} rozvá-
 něným dělníky, předem od místních vůdců (Matuska, Káňasík,
 Polop, Škvrtil) a blanenského komunistického časopisu „Kor-
 mas“ a „Rovnost“ preparovanými, ukřiven. Mnozí dělníci,
 jak jsem se později dověděl, dávali mi sice za pravdu, ale bo-
 jice^{se} kterou vyslovili se pro III. internacionálu, takže jsem
 zůstal úplně osamocen. Převážně tím přestala strana social. demo-
 v N. existovat, vzdal jsem se starostenství, ale ^{ani} obzane nová strana
 komunistická moji resignace nepochválily.
 Na r. 1921 byl poprvé postaven samostatný, od obc. rozpočtu
 oddělený kostelní rozpočet pro potřeby zdejšího kostela.

Dle zákona ze dne 9. 4. 1920 přestali býti viceliste členy místní šk. rady. 20. 3. 1921 zvolena ob. z. dle tohoto zákona nová míst. šk. r. : Švarcil Em., Fiala Fr., Novotný Šteř. a, Lovček Rudolf (náhrad. Sedláček K., Hebelka Ant. a, Punica J. a), učitel sborem spr. školy, ind. učitelka Em. Dvořáková. Předvedou zvolen Fr. Fiala, místopředs. R. Lovček. — V r. 1921 vybírala se 78% ob. přirážka a 40% kostelní 20. 3. 1921 uнесlo se ob. z. založit samostatný charitativní fond se základním vkladem 100 Kč. — V r. 1922 vybírala se 10% přirážka pro kostel. konfesionální výbor ve Loupi (asi 350 Kč), 30% přirážka na kostelní potřeby v Němčicích; obecní radna přirážka činila v tomto r. 280%, mimořadna 38%. — Poněvadž obec upadla z kmenového jmění 3000 Kč na IV. rak. váleč. půjčku, uнесlo se ob. z. 30. 4. 1922, aby obnos tento byl pro obec zachráněn, repati z něho 75% na IV. ř. st. půjčku a obnos vzrostlý vylohami na 2330 Kč dle návrhu člena finanční komise p. Hyska vypujčiti se reificenky ve Loupi a z úroků celé půjčky (z 2250 Kč úrok 5% = 112.50 Kč, z 2250 Kč úrok 6% = 135 Kč) dluh do úplného uumerění splácet, což se stane při 5 1/2% úrokování ve Loupi asi v 14 letech. — 18. 12. 1921 uнесlo se ob. z. zavésti daňku z lihovin 10 Kč a hl do r. 1925, a dříve zavedenou daňku z piva 2 Kč a hl do 2. 3/4 1922 Protnici r. 1921 přijalo N. s. zákon, jímž porušena byla práva učitelstva se státním uřednictvem, po níž učitelstva dlouhá a dlouhá léta maeně volala a kteráž konečně revolučním N. s. uřadována byla. Toto porušení vyvolalo mezi učitelstvem takový odpor, že N. s. musilo kapitulovat a křivdu alespoň částečně odcinit. Ministr vn. a ministr osvícení, předsednictvo obou sněmoven, poslanci byli zaknuti spoustou resolucí, petic místních šk. rad, ob. zastupitelstev, okres. šk. výborů, spolků, v nichž se ^{občané} učitelstva ujmali. Také ob. z. v Němčicích přijalo jednomyslně

starostou navrženou následující resoluci: „Obecní z. v N. P. pokračovali ve schůzi 19/3 1921 konání o křivdě a urážce učitelství porušením paritního zákona způsobení, vyslovuje politování, že p. p. poslanci a senátoři nevěnovali předloze pozornosti, a aniž by si uvědomili následků přijatého zákona, pro předlohu hlasovali. Stalo-li se porušení z ohledu úsporných, pak žádáme, aby se začalo šetřit od těch, kteří mají nejvíce a nikoliv od těch, kteří mají nejméně. Rozhodně však protestujeme, aby práce učitelova byla méně hodnocena než práce úřednickova a žádáme, aby křivda učitelství způsobená, byla napravena a paritní zákon v budoucnosti dodržován. Resoluce byla zaslána předsed. posl. sněmovny a senátu.“

Po smrti p. nadučitele Hyska, který obstarával za roč. odměnu 12.44 Kč službu varhaníka v Náměstí ustanoven Fr. Klaváček (vlastní) s roč. služným 200 Kč. Poněvadž začátkem r. 1923 odešel do Setrovi, aby tam vystřídal Ant. Kaspárka (rovněž z Náměstí), který po Fabiankově dostal místo varhaníka ve Skoupě, a „K. nikdo kromě spr. sk. na varhany hrát neumí“ bude varhaník slovesný hrát i v N. P. V r. 1922 utvořil se „Svaz obcí Mst. Krasu“ soustředující asi 30 obcí, jenž vzal si za úkol pozvednout ruch v tomto kraji Skrapvy a to v první řadě zavedením elektrického proudu oslavanského, ku kterémužto účelu povolila vláda úvěr 30 mil. Kč. Ačkoli obec naše také ještě bývá citána do M. Krasu, tentokráte na ni paní v celé této akci stojí, totiž senátor Lamalík z Ostrova a starosta Nežval z Jedovnic, zapomněli. Byly odbytý poradní schůze, okolní obce zvány, ale na Náměstí nikdo nevrátil. Když jsem se dověděl, že některá obec, na př. Řádů, složí již na ně rozvážný obnos (7500 Kč), intervenoval jsem osobně u p. starosty

Nezvala jako předsedy svazu, žádají, aby obec naše byla také do „Sv. ob. M. H.“ přijata. Pan Nezval slíbil, že co bude jeho moci, o náš prospěch učiní. Když však žádná odpověď nepřicházela, tedy jsem mu dopsal. Na to mi odepsal: „Obdržel jsem d. list Váš ze dne 25. l. m. a nemohu Vám prozatím nic jiného sdělit; nej to, že Váš přihláška vrata byla v záznam. Mějme tedy, zdá se nám podati do krasové skce celkem vsunouti všichni obce i vzdálenější a právě se o věci jedná a jak bude určita z práva, hned svoláme schůzi všech obcí. Prozatím prosím o strpení.“ Dověděv se náhodou v měs. květnu, že se v Jedovnicích bude odvívat důležitá schůze všech obcí Mor. H., když se bude jednat o potrobnostech elektr. vedení, zajel jsem si na schůzi, ač jsem pozván nebyl a přítomného senátora Samalíka jsem se tážal, proč naše obec není pojata do svazu, když sousední obec Řdáv, ba i vzdálenější obce, jako Holenubek, Senetářov aj., z nichž mnohé do svazu vstoupiti se žádají, pojaty byly. Na podporu naší žádosti uvedl jsem, že tu svého času byla objevena Krapinová železnice, že se tu dobovalo na železnou rudu velmi dobré jakosti, že jsou tu ložiska bílé a žluté hlíny, že tu máme kovářnu. P. senátor Samalík rozložil na stůl jakousi mapu Mor. Kraje poukazoval na to, že na mapě N. H. nejsou. Německý rejek byl na mapě Mor. H. čarou u-
 řázen, poněvadž nastalo náš papír. Nebyť se náš byla železnice, je pryč pro něho novinkou. Pryč lituje, že obec naše nebyla do svazu pojata, ale že pryč už je pozdě. ^{že tomuto} Můj jsem u však připojiti, až bude zaváděn proud do Borkovic. Když jsem na to namítl, že to bude trvat léta, jestli k tomu vůbec dojde, poněvadž mají Bork. elektrárnu svou, a žá-
 dal jsem ho, aby tedy alespoň poradil, co podniknout, aby

chom se do svazu dostali, slíbil, že N. da' na místo některé
obce, která do svazu vstoupiti nechce, nebo že da' stanovy,
v nichž do seznamu připsá N. P. znovu ministerstvem
schválit. Nic přij. se o záležitost starat nemusíme. Tě-
to bude hotovo, upozorní nás, abychom potí-
ně kapital složili. Ačkoli už je r. 1923 a ve Houpě
maji na jaře počít, nedostal jsem od p. senátora Lá-
malika nejmenší zprávy. Obrátil jsem se tedy na
univerzitního profesora p. Miloslava Hájka, aby jako
zdejší rodák promluvil s Hájem s p. Kamalíkem, po
případě učinil kroky na příhodných místech,
aby naši žádosti bylo vyhověno. O této věci
zmiňuji se proto, aby, jestliže se nám akce ne-
zdá, pro letěch se nevěklo, že za starostování uči-
tele se věc pro obec tak důležitá zaspala.

V r. 1922. počal jezdit poštovní automobil ze Houpě Pustým žlebem
do Blanska. Jízdné za osobu obnášelo 9 Kč. ^{9. 1924. počal jezdit, poněmáhá}
^{se nevyplácet.}

Mnoho překážek musí překonávat náš mladý stát. Jednou z nej-
větších obtíží jest úžasná nezaměstnanost a stále trvající drahota.
Kde jako továrna omezuje nebo zastavuje práci, takže masy de-
tstva, které by rádo pracovalo, jistě vydelku. Podpora v nezameštna-
nosti, kterou stát vyplácí, bývá znucována a svádí k záchvěvosti. Ji-
nemí velká 8. 1. 1924., kladí se o ni kde kdo. Neprátele republiky, (Ludoví, komu-
nisti, Němci, Maďarí) neopominou žádnou příležitost, aby lid, co nejvíce
otravilo, nespokojenost rozdmýchali; vážnost ČSR, iktu k zákonům a lásku
k našemu Osloboditeli podýli. Jako doklad, jak hluboce se může
ilovích zapomenout, stíjz zde il. otisknutý v pestičem, Slovaku-emi-
grantu, organu ter vídce slovenské strany lidové? Ondřej Hlinky,
kdysi u nás oslavovaného mučedníka (viz str. 124.!), Do boje tedy,
slovenští křižáci. Do boje ve znamení kříže, za kříž, za křesťanství,
za Boha, za správu našich duší. Budeme mít nesmírnou zásluhu přiči
Bohem i člověčenstvem, když moc těchto českých pohanů zlomíme.

Chyťme tedy pušky, kusme kory a sekery, sbíráme vejce a mýdla, připravíme cepy a vidle na tyto divoké kance a svine české. A když bude bíť hodina tohoto svatého boje, když se začne nejsvětější revoluce slovenská, když uvolíte heslo: ohol ho, zabij ho, pak bite, chyťte a mlátte, věste, mučte tyto prohlavce, a to bez rozdílu: pepice i pepiky, staré, mladá, celé to hadí pokolení. Házejte ruční granáty do české hlavy, zabíjejte české kněze, plošnice, potkany, ruble je, sekajte je na papírku. ^{Byť} Kéte je na slovenské lépy a skáty." Veliké rozehvění způsobil v r. 1921. pokus ex krále Karla vrátit se na maďarský trůn. Po prvé tak učinil o velikonočích. Byl však zdvořile jist a dovezl zpět do Vídně, kde musil dát čestné slovo, že se odtud nevrátí. Na podzim však přikročil i se Kitem aeroplanem znovu do Uhra a málem je situaci neovládl. U nás byla hned prohlášena mobilisace a na zakročení Malé i Velké dohody byla maďarská vláda donucena postavit se proti jeho nastolení. Karel byl i se Kitem od mocenských vojsk zajat a odvezen na Madeciru, kdež dostal ranět plic a zemřel. Malá Dohoda s našim johanem ministrem Benesem více, jakož i Velká Dohoda donutily přístihou vládu že předložila maďar. národ. shromáždění ke schválení zákon, jímž Habsburkové jsou navždy trvale zbaveni. V té době musilo Maďarsko odevrátit proti své vůli Rakousko západní Uhry, t.j. Burgenland, které mu byly mírovými smlouvami přičlenuty.

V tomto roce (1921) konaly se po celé Evropě a také u nás sbírky pro hladovící Rusko. (v Kémnicích sebráno 220 Kč.) Nešťastný tento stát, ovládaný Kitem, stal se strašnou obětí nevědomitých komunistů. Z bolševických vidců, ovládajících Rusko je 42 lidí, 6 Rusů, 1 Němec a 1 Litvin. Tato smečka samozvanců, porozhijící kutovládu státiat horší carského absolutismu, proměnila kdysi slavnou bohatou Rub v jedinou poušť, v níž 20,000,000

lidé umírá hladem, 4,000.000 lidí skvrnitým tyfem, 4,000.000 kušním tyfem. Hroznou metlou pro nešťastný lid jsou soudy zvane 'čeka-
včáky', které tisíce lidí pro pouhé podezření, že nesouhlasí s
vládou bolševickou, daly popravit. Dle úřední zprávy časopisu
"Zvěstija" bylo za 1 měsíc odpraveno v Moskvě 1200 osob,
většinou pro vzpouru z hladu. Jaký nedostatek v Rusku pa-
nuje videti z toho, že 1 libra ^{ruská} stala tam 1,200.000 rublů, pud
bramborů 2-3 miliony, žito 4,200.000 rublů, gram cukru 5000 r.,
pud cukru 50,000.000 r. Za udělení rypce platí se 1,000.000 r.
Drobných peněz vůbec není, všechno se počítá jen na miliony.
Dělníci zemědělský, který vydělá denně 1 1/2 mil. rublů, přál
by si raději dostat libru soli nebo cukru, což stálo ve staré
ceně 1 kopejku. S 80 kopejčkovým výdělkem před válkou
byl naproti nynějšímu milionovému dennímu výdělku
bídačem. -

Rimští katolíci zaváhali po převratě odboj proti Římu, sestavili české
požadavky reformní, i. Husa se dovolávali a žádali revizi jeho pro-
cesu, odstranění kněžského celibátu, zavedení bohoslužebné čistoty
(někteří kněží, na př. v Lipovci, sloužili českou mší) a zřízení českého
patriarchátu. Poněvadž prapěť se postavil proti těmto požadavkům
a rozpustil jednotu katol. duchovenstva, která reformy propago-
vala, odešla se část kněží od Říma a založila novou církev
československou. Nová církev v mnohých krajích nabývala
rychle přídy, čímž církev katolická utrpěla značných
ztrát, neboť z dřívějších 90% katolíků bylo při sčítání
lidu napočteno 74%. Mnoho lidí přestoupilo k církvi
československé, mnozí zůstali bez vyznání. V církvi katol. vystoupil
také předseda N. s. Tomášek a senátor spisovatel Zířasek.
V červnu 1921 byli vysvěceni 3 noví říms. katol. biskupové pro Slovensko.
V r. 1921 zaradoval se každý Čech, když nejlepším symbolem
našeho národa dostalo se včasných vyznamenání. Francie
jmenovala p. presidenta Masaryka a zahranič. ministra Beneše

čestným doktorem pařížské university, zakládá škola jmenovala
p. presidenta čestným doktorem filosofie, zakládá. ministr a ministr
předseda dr. Eduard Benes, tvůrce Skládky Dohody (ČSR, Jugoslavi,
Rumunsko) proti maďarským a německým monarchistickým publikum,
která velkou měrou přispěla k udržení pokoje ve střední Evropě, zvolen
místopředsedou Svazu národů a členem komise pro právní
otáčky při něm, Jindřich Matiegka, profesor antropologie na české uni-
versitě v Praze, zvolen předsedou velkého mezinárodního antropologického
sjezdu v Paříži. — S lítostí slyšíme zprávu, že 4. 1. 1921 ztratili jsme
uvědoměného přítele, spoluvůdce naší republiky, pokračovatele
Palackého, Dějiny národa českého, spisovatele knih, Honce
samostatnosti české a. Lechy po bitvě na Bílé Hoře, fran-
couzského historika Arnošta Denise, který krátce před
smrtí se svou chotí ještě Prahu navštívil. — Rovněž týž se nás
dotkla zpráva o smrti velkého peváka slovenského Pavla Krizdo-
slava Országha. — V Mladenci odhalen byl nášmu nesme-
lnému Komenskému pomník za přítomnosti českého učence,
profesora Karlovy university v Praze Dr. Dětiny. — V r. 1921
navštívil Prahu host Karlovy university a měl zde přednášky in-
dický básník Rabindranath Thakur. — V dubnu 1921 převezeno
42 Rakouskem popravených křesťanů z pantheonu zem. muzea
v impozantním přívodě na Olšany. — Na památku, že odděle-
na byla Bílá Hora (1620) postavila tam sokolská župa bělo-
horská za pomoci smíchov. okres. výboru motocykl. — Na
staroměstské radnici uložena byla prst přivezená od Verdun-
na vyzbrojení našich legionářů žada Italie od naší vlády 180,000.000
Na Olšanech v Praze postaveno duchovní kumatorium s kolumba-
riem; první bylo v Liberci. Mezi Prahou a Paříží žijeno letecké
spojení. — V Praze zavedeny pravidelné mezinárodní vzorkové veletrhy,
které přivábily mnoho interesentů i z cizozemské. Pozornost
způsobilo vystoupení ČSR na veletrhu torvském. V Bratislavě
porádan orientální trh. — Velkou pozornost způsobila v Praze vzpomínka

českého studentstva. Nemajíc se pro nedostatek a nesmírnou drahotu bytí kam uchýliti, chopili se práce a vlastníma rukama vybudovali si celou kolonii bytí pro studenty. - Aby nejištěla Praha za Vídní, zbudovan po vzoru vídeňského Kratochvíle zábovní a sportovní park Eden na výměři 922.000 m², největší a nejdokonalejší podnik toho druhu v Evropě. Vítědal však bankrot, takže mnoho důvěřivých lidí přišlo o majetek. -

V r. 1922. vyjely první čs. korové peníze 20k, 50k a 100k. ale návrhu prof. Španihela ze směsi niklu a mědi (niklový bronz.) Ministerstvo zárobků zjistilo, že od r. 1914 - 1920 vzráželo se živočišné o 1274 %, t. j. 12⁺. Proto učitelstvo stěželo na sluzběm 20-30% a po poslancích zvýšeny příjmy s 3000 Kč na 5000 Kč měsíčně. - V r. 1921. odbočeno jenom v Praze přes 100 lichvářů, mezi nimiž bylo přes 60% židů. K potírání lichvy byly zřízeny zvl. lichovní soudy na způsob porot. Bylo jich třeba už kvůli stíhání židů, neboť v době poprvéprátové sahal lid k přepomoci, dopouštěje se mnohdy násilností. Takové valčíky zbohatlík, nebo jak se proň ujal všeobecně název „ketas“, mohl děkovati, když se hrnců lidí vybil na něm tím způsobem, že musel vjet na sáda šibenice, mnohdy opatřenou protupnými nápisy, zanešti ji v přívodu na náměstí a tam svatozář slibiti, že se polepší. Kěšení ketasů, tj. slavnostních praněk, bylo na denním pořádku. I v Horních a to u obchod. Gálů prověšili na stříšku ketáso, ale více pro vyražení než na potupu. Nejvíce měl lid spadeno na mlynáře a pivní, když uvážime, že se mnozí chovali jak boskovský Štenicha. Tedy den nechal čekat žašterky, hladových m² a děti, chatrně oblečených v dešti a mrazu před dveřmi, aby je nakonec cynicky odbyl. Vše možné, i telata prý mu vozili za trochu mouky. Společku za dal za mouku maslo, mléko, vejce (ovšem je na křep) a když ho tím potom zahánováli, vyjadřoval se, že má tolik mléka, že by mohl ještě jedno mlýnské střežení jón pohánět, z vají prý by mohl dělat

Imena osob, které naši školu navštívily:

Nově také *Velu z Hrd*

a. M. Oth. Kajtman

24. 1890.

J. Bartoš,

v. S. školní rada, 18. 27. 93.

malce a máskem přij by mohl zornitát celý mlyn. Ktáh se také pomohl. Ač byl jenom na pachtě, koupil si po válce ve Kbešově velký mlyn a je přij nasmuným bohačem. A tak zbohatl více méně každý mlynář. Jeho mlynářům kvetla pšenice i ječnickům, kteří dovedli se udejit doma. — Na některých velkostatech pokračuje se v provádění pozemkové reformy. Celkem má být v Č. S. zabráno 36% veskové půdy; postátniti se má v Č. S. a S. 742 velkostatků, na Slovensku 402.

V Němciích koupili se někteří domkáři od velkostatků říjického pozemky (pole a pastviny) na základě zákona o dlouhodobých pachtovních a rozptýlené půdě. Na měřici platili 600 a celkem odkoupeno měřic. Rozšířil lid se raduje, že stát přebral také statky, majkyže Gera, bývalého krana is národa aurovody Bedůcha. Ten statek konopistě nebyl zabrán, ale aby zůstal dětem nepřítel is národa Ferdinanda z Este, intervenoval u vlády Č. S. P. papěj ve spojení s Anglií. — Památkou po světové válce zůstalo nám 178.000 válečných mrzáků. Kinde bylo ještě více. Ale anglického politika Lloyda George zničilo Německo barbarskou válkou v sever. Francii 21.000 tovareň, vyplenilo všechny tovární kooperativy, 4000 podniků textilních, 4.000 tovareň potravinářských; 1659 obcí zničeno úplně, 707 do té čtvrti, 1650 z poloviny; zborěno 319. 169 domů, 7963 km železničních tratí, 4875 mostů, 12 tunelů, 3.800.000 ha půdy. Německo položila zato mírová konference odložit, zrušiti válečný materiál.

Pokračování na str. 37.

